

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: K. F. T. – T.**, zast. JUDr. Sylvou Rychtalíkovou, advokátkou se sídlem Kodaňská 521/57, Praha 10, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2006, zn. 503/55038/06/ZPZ/Hu, **za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, a **II) Honební společenstvo Kojetín – Vlkáň**, se sídlem Radonice č. p. 230, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2012, č. j. 15 A 25/2011 - 133, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) uvedeným v záhlaví tohoto usnesení bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného (dále jen „stěžovatel“) ze dne 25. 9. 2006, zn. 503/55038/06/ZPZ/Hu, kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kadaň ze dne 24. 3. 2006, č. j. ŽP-408/05/06-K, jímž byla uznána společenstevní honitba „Kojetín-Vlkáň“. Žalovaný v rozhodnutí napadeném správní žalobou změnil prvostupňové správní rozhodnutí způsobem, který blíže popsal ve výroku svého rozhodnutí.

V doplnění blanketní kasační stížnosti stěžovatel kromě kasačních námitek uplatnil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnil tím, že po zrušení jeho rozhodnutí dochází k situaci, kdy na území honitby Kojetín-Vlkáň nemůže být vykonáváno právo myslivosti dle § 17 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“). Za dané situace tak nemůže být redukována spárkatá zvěř (především prase divoké, jelen evropský a srnec obecný). V předchozích letech, kdy zde právo myslivosti bylo vykonáváno, byla uživatelem honitby placena částka 100 000 Kč ročně jako náhrada škody způsobené zvěří na řepce. Za současného stavu, kdy není honitba uznána, neodpovídá za škody způsobené zvěří na zemědělských plodinách uživatel honitby. Dále pak se na tomto území, kde nebude lovem rušena, může soustřeďovat zvěř, která je v současné době přemnožena. Dle názoru stěžovatele je v zájmu ekologické rovnováhy, aby černá a jelení zvěř byla na území honitby redukována jediným

možným způsobem – mysliveckým hospodařením v honitbě. Stěžovatel dále vyjádřil názor, že popsaná škoda způsobená zvěří představuje nepoměrně větší újmu, než jaká může užíváním honitby v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout žalobci či jiným osobám. Přiznání odkladného účinku je dle stěžovatele v souladu s veřejným zájmem. Stěžovatel posléze Nejvyššímu správnímu soudu zaslal podklady, jimiž podložil svá tvrzení, o která opíral návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Osoba zúčastněná na řízení I) se ve svém vyjádření přiklonila k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož po zrušení rozhodnutí stěžovatele není možno na pozemcích, které měly tvořit honitbu Kojetín-Vlkáň, vykonávat právo myslivosti a pokud by na těchto pozemcích došlo ke škodě způsobené zvěří, ze zákona o myslivosti za ni neodpovídá uživatel honitby, ale tyto škody si nesou jednotliví vlastníci sami.

Žalobce ani osoba zúčastněná na řízení II) se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vyšel z relevantní právní úpravy. Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Dle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“*

V minulosti se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyslovil, že i správní orgán, jehož rozhodnutí bylo krajským soudem zrušeno, může navrhnout přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ze stejných důvodů jako žalobce. K danému srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikované pod č. 1255/2007 Sb. NSS.

I stěžovateli tak přísluší právo podat návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. I na něj se pak uplatní požadavky, jejichž naplnění zdejší soud požaduje k tomu, aby odkladný účinek přiznal. Mezi tyto požadavky se řadí nutnost uvést dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylicení podstatných skutečností musí svědčit o tom, že negativní následek, který je spojován s napadeným rozhodnutím krajského soudu, by značil výše vymezenou újmu. Tyto skutečnosti potom musí být vyliceny takovým způsobem, aby z nich byl Nejvyšší správní soud schopen jednoznačně tvrzenou újmu dovodit a byl schopen posoudit, zda takto tvrzená újma vyhovuje újmě vymezené v § 73

pokračování

odst. 2 s. ř. s. Aby mohlo být návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhověno, je nutno ze strany navrhovatele též doložit tvrzení, o která tento opírá.

V nynější věci zdejší soud dospěl k závěru, že stěžovatel naplnil podmínky, na něž je vázáno přiznání odkladného účinku.

Stěžovatel zdejšímu soudu přednesl dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o újmě, kterou by doznaly zájmy, které je ze své pozice oprávněn hájit. Takovou újmu lze spatřovat v nemožnosti redukovat přemnoženou zvěř mysliveckým hospodařením na pozemcích, které měly dle vymezení ve správních rozhodnutích tvořit honitbu Kojetín-Vlkáň, a dále v souvislosti se škodami, které taková zvěř páchá na zemědělských plodinách a lesních porostech. Nejvyšší správní soud v daném ohledu stěžovateli přisvědčil v tom, že myslivost dle § 17 odst. 1 zákona o myslivosti lze provozovat jen v rámci uznané honitby, přičemž právní mocí rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele, byl navozen stav, kdy honitba Kojetín-Vlkáň není uznána. Na pozemcích, které by tuto honitbu měly tvořit, tak není možno provozovat myslivost a tudíž i redukovat počty zvěře, jak by to bylo možné, kdyby honitba uznána byla. Zamezení negativním důsledkům, které stěžovatel ve svém návrhu nastínil, přitom lze napomoci přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelova tvrzení, jimiž odůvodnil svůj návrh, má za dostatečně doložená. Tvrzení o přemnožení zvěře vzal zdejší soud za ověřené z ročního výkazu o honitbě, stavu a lovu zvěře od 1. 4. 2012 do 31. 3. 2013 a na základě vyjádření Městského úřadu Kadaň, Odboru životního prostředí, ze dne 8. 8. 2011, č. j. MUKK/37108/2011, a ze dne 6. 8. 2012, č. j. MUKK/32169/2012. Zmíněná vyjádření svědčí o povolení odstřelu zvěře v návaznosti na § 36 odst. 5 zákona o myslivosti a v návaznosti na § 39 tohoto zákona, který povoluje úpravu zvěře mj. v případech, kdy je na tom zájem z hlediska lesní či zemědělské výroby. V těchto vyjádřeních se přitom hovoří o aktuálnosti škod způsobených zvěří. Uvedený výkaz potom dokládá, v jakých počtech byla zvěř takto redukována.

I tvrzení o škodách způsobených zvěří stěžovatel doložil zápisy o škodní události, jakožto i potvrzeními o provedených transakcích.

Zdejší soud má za to, že na zájmech hájených stěžovatelem by právními následky rozsudku krajského soudu vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Újmu jiných osob, která by svou intenzitou mohla kolidovat s přiznáním odkladného účinku, zdejší soud neshledal. Ostatně ani žalobce či osoba zúčastněná na řízení II), ačkoli k tomu měli příležitost, na žádnou újmu pro sebe nepoukázali. Osoba zúčastněná na řízení I) naopak přiznání odkladného účinku podpořila.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, jímž se do skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky rozsudku krajského soudu. Po dobu řízení o kasační stížnosti je proto možno hledět na rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2006, zn. 503/55038/06/ZPZ/Hu, jako na rozhodnutí, které vyvolává účinky.

Vzhledem k přiznanému odkladnému účinku není stěžovatel po dobu řízení o kasační stížnosti také povinen v řízení pokračovat a vydávat ve věci nové rozhodnutí.

Na závěr Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že přiznáním odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá hodnocení důvodnosti samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu